

"Ако Молиер се бе свел над вътрешната си бездна, Паскал със своята би изглеждал като журналист."

Е.М. Чоран

Зад огромната стойност на комплиментите за Молиер, а и за Паскал в този брилянтен афоризъм на най-изтънчения модерен богоборец и скептик, струва ми се, повече от ясно се усеща неумолимата и бръснеща хладина на една доста жестока презумпция - презумпцията за плиткост на журналистическото занятие изобщо. Дали ще се съгласим с нея или не, си е личен въпрос, във всеки случай тя не е дотам невярна. И ако се съгласим с това, то излиза, че максимумът на добрата журналистика е да бъде много добро плуване, но... във вана.

От известно време насам наблюдавам опитите на "Култура" да опровергава тази презумпция. Покрай всичките си плюсове и минуси този вестник има нещо повече и по-важно от другите вестници в България - благородна телеология. На него очевидно не му е достатъчно да плува във вана. Сигурно защото знае, че ако и да го прави много добре, смисловият дефицит не му се компенсира. Но дори и да е принуден да го прави, по всичко личи и се откроява задстоящият блян за океан. И съм сигурен, че заслужават одобрение опитите на този вестник да обитава тънката межда, където призванието може да даде нов хоризонт на професията.

Аз имам само едно пожелание: Бъдете маргинали на журналистиката, за да не губим надежда, че тя може да бъде и нещо смислено. По-често прекращвайте отвъд законите на занаята. Така може би ще го превърнете в изкуство!

Явор Гърдев '97

(Triumviratus Art Group)